

дава. . . Че ти си съветникъ, нѣма тя да ти командва я!

Димитъръ млъкна и го загледа изпитателно. Кабака не знаеше какво да каже, какъ да му отговори — сякашъ въ мозъка му бѣше се отворила яма, дето мислитѣ падаха главоломно и въ безпорядъкъ. . .

4.

На следния день дойде Караванювчето. Бѣше празникъ, та му съобщи да иде на събрание. Кабака отказа. Тѣ говориха дълго. Кабака разказа всичко, което си мислѣше. Но за посещението на Димитъръ Гочоколевъ не му съобщи. И когато Караванювчето си излѣзе съ последното и решително предупреждение, едно само почувства Иванъ Кабаковъ. Почувствува какъ тайната на снощното посещение полази въ душата му като жълта, сирадна гжсеница. . .